

PECHÁČKOVÁ, Iva. *Dialogické metody ve vzdělávání dospělých*. Praha, 2008. 72 s. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce doc. Dr. Milan Beneš.

(posudek oponenta)

Autorka se zabývá tématem, které velmi dobře zapadá do odborného zaměření katedry, dalo by se přímo označit za příspěvek k andragogické didaktice. Zpracovala je v rozsahu zřetelně překračujícím očekávaný standard. Prameny shromážděné za textem v Soupisu bibliografických citací a v Bibliografii, taktéž odkazy v textu, jsou uvedeny v podobě vcelku odpovídající požadavkům normy. Soupis z hlediska celkového počtu položek, jakož i cizojazyčných, lze považovat za vzorový. Autorka současně prokázala, a to na vysoké úrovni, že s odbornou literaturou dokáže adekvátním, tvůrčím způsobem pracovat.

Stran bibliografického aparátu publikace bych upozornil jen na pár drobných nepřesností: Předně bych doporučoval akceptovat zavedený úzus zkratky pro stránku (s., nikoli str.). Dále je třeba si uvědomit, že v případě citace příspěvku ze sborníku (např. Birnbacher, Boele, Gronke, Kessels ad.) je zdrojovým dokumentem tento sborník, nikoli příspěvek, proto kurzívou má být psán titul sborníku. A v citaci takovýchto příspěvků se vždy uvádí jejich lokace, tj. strany od–do. Konečně autorství Velkého sociologického slovníku (bylo by nejspíš možné uvést jej i bez autorů) bych označil podle oficiální autorské výhrady, tj. copyrightu (tedy Maříková, Petrusek, Vodáková aj.). A též je vhodné dodržovat v celém textu stejnou úpravu odkazů – od s. 62 se totiž doktorka Vella najednou v odkazech objevuje psaná versálkami. (Chce se poznamenat, zda to není důsledkem toho, že koncept této americké andragogy autorku velmi oslovil, ke čemuž se v textu upřímně doznává.)

Bakalářská práce je podána v perfektní grafické úpravě a napsána vyspělým, dobře zvládnutým jazykem, v němž jsem při běžném čtení neshledal žádné gramatické anomálie. Dále oceňuji, že autorka velmi vhodně využívá poznámek pod čarou, které uvádějí drobné glosy a přitom nezatěžují linii výkladu.

Text je poměrně členitý, ale optimálně uspořádaný, logika výkladu velmi dobře vystavěná. (Grafická úprava obsahu ctí předepsanou normu, takže lze vidět, že přílišnou přehlednost tento způsob nepřináší, za což pochopitelně nemůže autorka, nýbrž jakási grafická ignorance tvůrců normy). Práce na mě celkově působí pozitivně, na autorce je sympatické její zaujetí tématem, znatelný přehled v této oblasti a schopnost samostatně pracovat. Z práce vyzařuje, že je udělána se zájmem a něco není psáno pouze proto, aby byl prostě odevzdán nějaký text. A to je podle mne jeden ze zásadních přínosů.

Dalším a rozhodně nezanedbatelným přínosem práce je, že ji lze, jak již výše zmíněno, chápat jako vhodný příspěvek k andragogické didaktice. Autorce se podařilo

téma dialogických metod zpracovat přehledně a konzistentně, v některých momentech i poměrně instruktivně. Informace jsou prezentovány v širším (a zcela odůvodněném) kulturním a aplikačním kontextu. Aniž bych chtěl snižovat úroveň ostatního textu, musím přiznat, že autorčino nadšení bude nejspíš nakažlivé, neboť i mně se velmi zamlouvala sedmá kapitola informující o konceptu Jane Velly a současně jsem zde též ocenil uvedení případových studií.

Coby oponent práce jsem s předkládaným textem spokojen, svou formální a obsahovou úroveň, stejně jako svým rozsahem, by byl podle mého názoru akceptabilní i jako práce diplomová, tím spíše jako bakalářská. Považuji práci za nadprůměrně kvalitní zvládnutí zadaného bakalářského úkolu a bez jakýchkoli výhrad doporučuji k obhajobě.

V Praze 20.08.2008

PhDr. Jiří Rejchel, Ph.D.